ECLI:LV:RIRT:2018:1214.C33659116.11.S

Civillieta Nr. C33659116
Lietas arhīva Nr. C-2336-18/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2018. gada 14. decembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ilze Freimane,
tiesas sēdes sekretāre Rasma Bārbale,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. A/,
atbildētāja pārstāvei zvērinātai advokātei Ingai Narbutai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Obsido" (pirms procesuālo tiesību pārņemšanas – /pers. B/ (*/pers. B/*) un /pers. C/) prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ (*/pers. B/*) 2016. gada 16. augustā cēla tiesā prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs dzīvokļa remonta laikā bijušajai sievai /pers. C/ nodeva glabāšanā naudas summa 60 000 *euro* apmērā, par ko /pers. C/ 2011. gada 19. septembrī izdeva parādzīmi, apņemoties naudu atdot pēc pirmā pieprasījuma.

Prasītāja un viņa bijušās sievas dēls /pers. D/, izmantojot /pers. C/ slikto veselības stāvokli, ar viltu un bez atļaujas paņēma glabāšanā nodoto naudas summu 60 000 *euro* apmērā.

Par minēto faktu /pers. C/ atrunāja prasītāju iesniegt policijā iesniegumu par kriminālprocesa uzsākšanu, jo 2011. gada 22. septembrī atbildētājs izsniedza parādzīmi.

Lai gan ar minēto parādzīmi, prasītāja ieskatā, atbildētājs ir brīdināts par parādsaistībām, /pers. C/ parāds nav atmaksāts.

Pamatojoties uz Civillikuma 876., 1278., 1319., 1330., 1760., 1765., 1779., 1784., 1934., 1943., 1968.-1971., 1984. pantu, 1992. - 1994. pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja parādu 60 000 *euro*, kā arī atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no parāda summas.

Tiesā 2016. gada 28. septembrī saņemti /pers. D/ rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

Atbildētājs nekad nav saņēmis naudu no prasītāja vai /pers. C/. Aizdevuma līgums ir reāllīgums, kura obligāta sastāvdaļa ir naudas nodošana, taču šajā gadījumā naudas nodošanas fakts nav noticis.

Parādzīmes parakstīšanas laikā prasītājs un /pers. C/ bija laulātie ar kopīgu dzīvesvietu, līdz ar ko naudas līdzekļi, ja tādi bijuši, uzskatāmi par laulāto kopmantu.

Savu dzīvesvietu pers. D//adrese/, deklarēja pēc laulības šķiršanas ar /pers. C/, taču šajā adresē nav dzīvojis. Šajā adresē atradās neremontēts dzelzceļa vagons, kurā uzturējās tikai atbildētājs.

Parādzīmi 2011. gada 22. septembrī prasītājs un /pers. C/ atbildētājam pieprasīja parakstīt viņu abu drošībai, jo šajā datumā /pers. C/ uzdāvināja dēlam nekustamo īpašumu – dzīvokli /adrese A/. Līdz ar to neloģisks ir apgalvojums, ka /pers. C/ šajā pašā datumā atrunāja prasītāju vērsties tiesībsargājošajās iestādēs pret atbildētāju par 60 000 *euro* zādzības faktu.

Savukārt 2014. gadā /pers. C/ pati vērsās tiesībsargājošajās iestādēs ar iesniegumu norādot, ka līdzekļi 60 000 *euro* apmērā ir viņas mantojums no mātes, ko pati bija aizdevusi atbildētājam.

Prasītājs jau kopš 1995. gada nestrādā algotu darbu, viņa ienākumi bija pensija 260 *euro*. Prasītājs sāka saņemt atalgojumu kā /pers. C/ asistents 2013. gadā, nokārtojot formalitātes asistenta atalgojuma un attiecīgu pabalstu saņemšanai.

Atbildētājs nav atbildīgs par /pers. C/ saistību izpildi vai neizpildi – uzņemšanos pieņemt glabāšanā naudas summas no citām personām, līdz ar to prasību par naudas līdzekļu atprasījumu /pers. B/ bija tiesīgs celts pret /pers. C/.

Ar tiesneses 2017. gada 9. janvāra lēmumu pieņemti prasības papildinājumi un kā līdzprasītāja lietā pieaicināta /pers. C/, norādot, ka aizdevuma summa 60 000 *euro* apmērā uzskatāma par laulāto – /pers. B/ un /pers. C/ – kopmantu.

Savukārt ar tiesneses 2017. gada 18. decembra lēmumu pieņemti prasības papildinājumi par likumisko nokavējuma procentu 1745,75 *euro* apmērā piedziņu.

Prasības papildinājumos norādīts, ka atbildētājs, parakstot parādzīmi, kā rīcībspējīga persona ir pilnībā apzinājies savas rīcības sekas, līdz ar ko atbildētājam ir pienākums izpildīt apsolīto atbilstoši Civillikuma 1587. un 1943. panta noteikumiem. Prasītāji 2016. gada 13. decembrī nosūtīja atbildētājam vēstuli, informējot par pienākumu atmaksāt aizdevumu sešu mēnešu laikā, t.i., līdz 2016. gada 21. jūnijam. Tā kā aizdevuma summa netika samaksāta, prasītāji par laiku no 2017. gada 22. jūnija līdz 2017. gada 14. decembrim aprēķināja atbildētājam likumiskos nokavējuma procentus 1745,75 *euro* apmērā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 4. janvāra lēmumu prasītāji /pers. B/ un /pers. C/ aizstāti ar viņu tiesību pārņēmēju – SIA "Obsido". Prasījuma tiesību pāreja pamatota ar 2017. gada 14. decembrī noslēgto cesijas līgumu, saskaņā ar ko SIA "Obsido" atbilstoši Civillikuma 1793., 1798. un 1801. panta noteikumiem iegūst visas /pers. C/prasījuma tiesības pret /pers. D/, kas radušās un var rasties saistībā ar 2011. gada 22. septembra parādzīmi un 2011. gada 19. septembra vienošanos.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un to papildinājumos norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka pati parādzīme pierāda naudas nodošanas – pieņemšanas faktu. Atbildētājs nav apstrīdējis izrakstīto parādzīmi. Nav jāpierāda fakts, ka šāda naudas summa /pers. B/ un /pers. C/ piederēja un kā tā iegūta, jo tas, ka pats atbildētājs izrakstīja parādzīmi, apliecina naudas līdzekļu esamību.

Nav nozīmes un lietā neko nepierāda atbildētāja iebildumi par to, ka /pers. B/ un /pers. C/ bija maznodrošinātas personas. /pers. B/ maznodrošinātās personas statuss bija tikai pāris mēnešus līdz laikam, kad viņš saņēma naudas līdzekļus, ko nodeva glabāšanā savai sievai. Savukārt, attiecībā uz /pers. C/ vēršanos tiesībsargājošās iestādēs 2014. gadā, apgalvojot, ka naudas līdzekļi bija viņas mātes mantojums, paskaidroja, ka minēto vēstuli, ņemot vērā /pers. C/ valsts valodas zināšanas un redzes traucējumus, sievas vārdā sastādīja /pers. B/. Sastādot vēstuli, kļūdījās, jo naudas līdzekļi patiesībā saņemti no /pers. B/Baltkrievijā dzīvojošās mātes, kas neilgi pēc tam mirusi. Naudas līdzekļus /pers. B/ nodeva glabāšanā savai sievai, jo tajā laikā veica sava dzīvokļa remontu, līdz ar ko nevēlējās tādu naudas summu turēt dzīvoklī.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka 2011. gada 22. septembrī atbildētājs kopā ar saviem vecākiem /pers. B/ un /pers. C/ devās uz Babītes novada bāriņtiesu, kur māte uzdāvināja viņam dzīvokļa īpašumu. Dzīvokļa dāvinājuma līgums bija bez uzlikuma, tādēļ tēvs pēc tā noslēgšanas lika atbildētājam uzrakstīt viņa diktētu parādzīmi par it kā no mātes saņemtu aizdevumu, savu prasību pamatojot ar to, ka vecākiem tā būs drošāk un tas pierādīs, ka dēls vecākiem uzticas. Tēvs atteicās atbildētājam paskaidrot, kas tā ir par naudu, savukārt māte sarunās vispār neiesaistījās. Atbildētājs parādzīmi parakstīja, tā morāli atbalstot vecākus, taču naudas nodošanas fakts nekad nav noticis un atbildētājam nemaz nav bijis nepieciešams aizdevums. Turklāt parādzīmes parakstīšanas laikā ģimene bija maznodrošināta, vecāki dzīvoja kopā dēlam uzdāvinātajā dzīvokļa īpašumā un saņēma dzīvokļa un citus pabalstus.

Attiecībā uz prasības pieteikumā norādīto, ka /pers. B/ 60 000 *euro* mantojis no savas mātes pēc dzīvokļa pārdošanas, norādīja, ka atbildētāja vecāmāte /pers. E/ parādzīmes izrakstīšanas laikā dzīvoja Poltavā, Ukrainā, un nomira tikai 2012. gadā. Turklāt dzīvokļa īpašuma pārdošanas cena Ukrainā noteikti ir mazāka par 60 000 *euro*. Gadījumā, ja arī īpašums tiešām būtu pārdots par 60 000 *euro*, šādu naudas summu skaidrā naudā no Ukrainas izvest nav iespējams, un, iebraucot Latvijā, tā būtu jādeklarē.

Atbildētājs jau kopš savas pilngadības rūpējas un uztur savu māti. Tā kā atbildētāja ienākumi 2014. gada sākumā samazinājās, vairs nespēja izpildīt visas mātes

iegribas. Rezultātā starp pusēm radās nesaskaņas un tika uzsāktas vairākas tiesvedības pret dēlu. Mātes prasības par dāvinājuma atsaukšanu un arī par uzturlīdzekļu piedziņu tiesā netika apmierinātas.

Lietā nav pierādīts, ka /pers. B/ un /pers. C/ patiešām piederējusi strīdus naudas summa, un tā nodota atbildētājam. Izrakstītās parādzīmes saturs ir pretrunīgs. Tajā norādīts, ka atbildētājs par saņemto naudas summu atbild ar nekustamo īpašumu neatkarīgi no vienošanās noslēgšanas termiņa, bet nav norādīts, kas tā par vienošanos un kad tā noslēgta. Tāpat nav norādīts, konkrēti ar kādu nekustamo īpašumu atbildētājs atbild.

Aizdevuma līgums ir reāllīgums, kura obligāta sastāvdaļa ir naudas nodošana. Konkrētajā gadījumā naudas nodošanas atbildētājam fakts nav pierādīts, kas ir pamats prasības noraidīšanai.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi civillietas materiālus un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Civillikuma 1401. pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā nav strīda, ka /pers. D/ 2011. gada 22. septembrī sastādījis dokumentu, kurā uzņemas saistības atdot /pers. C/ 60 000 *euro*, par aizdoto naudas summu apņemoties atbildēt ar nekustamo īpašumu neatkarīgi no vienošanās noslēgšanas termiņa.

No lietas materiāliem un pušu paskaidrojumiem izriet, ka strīds ir par līgumiskas aizdevuma saistības esību – naudas nodošanas faktu, kā arī aizdevuma saistības izpildi.

Atbilstoši Civillikuma 1934. pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1936. pants noteic, ka aizdevējam jābūt vai nu aizdodamo lietu īpašniekam vai jārīkojas tā īpašnieka uzdevumā vai ar viņa piekrišanu.

Kā norāda /pers. C/, naudas summu 60 000 *euro* apmērā saņēmusi glabāšanā no /pers. B/, ko apliecina /pers. C/ 2011. gada 19. septembrī izrakstītā parādzīme. Tomēr, ņemot vērā, ka aizdevuma izsniegšanas laikā /pers. B/ un /pers. C/ sastāvēja laulībā un starp pusēm nebija noslēgta līguma par mantas šķirtību, minētā naudas summa atzīstama par laulāto kopmantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92. pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. pantu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu (*A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62. lpp.*).

Aizdevuma līgums ir reāllīgums, kura obligāta sastāvdaļa ir naudas vai citu atvietojamu lietu nodošana. Tiesu prakse apstiprina, ka bez naudas vai lietu nodošanas nav pamata atzīt aizdevuma attiecību pastāvēšanu (*piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2004. gada 25. augusta spriedums lietā Nr. SKC-396, 2005. gada 5. oktobra spriedums lietā Nr. SKC-607, 2006. gada 19. aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-280, 2012. gada 12. septembra spriedums lietā Nr. SKC-444; Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 1. decembra spriedums lietā Nr. SKC-165*).

Tiesa secina, ka lietā nav iespējams nodibināt parādzīmē norādīto parādsaistību 60 000 *euro* apmērā rašanās iemeslus un apstākļus, jo prasītāja nav pierādījusi naudas summas 60 000 *euro* apmērā nodošanas atbildētājam faktu.

Civillikuma 1427. pants noteic, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Saskaņā ar Civillikuma 1504. pantu, darījumu iztulkojot, jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Civillikuma 1505. pantā noteikts, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms. Turklāt atbilstoši Civillikuma 1507. panta noteikumiem saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku.

No 2011. gada 22. septembrī sastādītā dokumenta viennozīmīgi neizriet tas, ka vienlaicīgi ar tās parakstīšanu atbildētājam tiktu nodoti naudas līdzekļi. Tāpat lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu, ka naudas līdzekļi atbildētājam bija nodoti iepriekš vai tiks nodoti vēlāk – jau pēc dokumenta sastādīšanas. No lietas materiāliem un pušu paskaidrojumiem nav iespējams konstatēt, konkrēti kad, kādos apstākļos, ar kādu mērķi un kādās vienībās strīdus naudas summa – aizdevums 60 000 *euro* apmērā – nodota atbildētājam.

No atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka šo dokumentu viņš izdevis tikai izskata pēc, jo to pieprasījis tēvs saistībā ar tajā pašā dienā dēlam uzdāvināto nekustamo īpašumu. Atbildētājs dokumentu nav sastādījis ar mērķi saņemt aizdevumu no mātes, bet gan tādā veidā vēlējies no savas puses morāli atbalstīt vecākus un apliecināt viņiem savu uzticību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10. pantam puses savas procesuālās tiesības, tostarp iesniegt pierādījumus, realizē sacīkstes formā.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka izskatāmajā lietā vispirms prasītājai ir jāpierāda sava prasība un tikai tad iestājas atbildētāja pienākums pierādīt savu iebildumu pamatotību. Atbildētājs nevar pierādīt negatīvu faktu, ka naudas līdzekļi 60 000 *euro* apmērā viņam nav nodoti, līdz ar to prasītājai jāpierāda pozitīvais fakts – naudas nodošana.

Tiesa ņem vērā, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par strīdus naudas summas izcelsmi, naudas plūsmu un piederību, kā arī minēto tiesas sēdē nespēja paskaidrot prasītājas pārstāvis.

Turklāt ar lietā iesniegto Rīgas sociālā dienesta 2017. gada 18. janvāra vēstuli Nr. RSD-17-177-nd apstiprinās atbildētāja norādītais, ka 2011. gada 22. septembrī /pers. B/ un /pers. C/ bija piešķirts maznodrošinātās ģimenes statuss.

Saskaņā ar Rīgas domes 2005. gada 22. februāra saistošo noteikumu Nr. 86 "Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par maznodrošinātu" (2010. gada 30. jūnija redakcijā, kas spēku zaudējusi 2013. gada 21. jūnijā) 1.2. punktu lēmumu par ģimenes (personas) atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam Rīgas Sociālais dienests pieņem pēc ģimenes (personas) ienākumu un materiālā stāvokļa atbilstības novērtēšanas šajos saistošajos noteikumos noteiktajam līmenim. Minēto noteikumu 2.1. un 2.2. punkts paredz, ka, lai tiktu novērtēti ienākumi un materiālais stāvoklis, palīdzības pieprasītājam jāaizpilda iztikas līdzekļu deklarācija un jāiesniedz dokumenti, kas apliecina deklarācijā norādītos faktus. Deklarācijā palīdzības pieprasītājs sniedz ziņas par sevi un pārējām personām, kurām ir kopēji izdevumi par uzturu un kuras mitinās vienā mājoklī, kā arī par atsevišķi dzīvojošu ģimenes locekli un/vai bērna vecāku. Saskaņā ar minēto noteikumu 2.5. punktu palīdzības pieprasītājs ir atbildīgs par deklarācijā norādīto ziņu patiesumu.

Tādējādi tiesa secina, ka personas vēršanās pēc palīdzības sociālajā dienestā liecina par to, ka viņas mantiskais stāvoklis nav pietiekams un ir nepieciešams pašvaldības atbalsts iztikas nodrošināšanai.

Rīgas Sociālais dienests ir veicis /pers. B/ un /pers. C/ mantiskā stāvokļa izvērtēšanu, atzīstot par pamatotu piešķirt minētajām personām maznodrošināto statusu uz laiku no 2011. gada 1. aprīļa līdz 2012. gada 31. martam, līdz ar ko apšaubāms ir apstāklis, vai minētajām personām šajā laikā patiešām ir piederējuši naudas līdzekļi 60 000 *euro* apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka /pers. C/ 2011. gada 22. septembrī ir izsniegusi atbildētājam naudas līdzekļus, savukārt bez naudas vai lietu nodošanas nav pamata atzīt aizdevuma attiecību pastāvēšanu. Nepastāvot aizdevuma tiesiskajām attiecībām, pats par sevi nevar pastāvēt arī prasījums par aizdevuma piedziņu, tādējādi celtā prasība ir pilnībā noraidāma.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tā kā prasība tiek noraidīta, nav pamata no atbildētāja par labu prasītājai piespriest samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma trešā daļa noteic, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Saskaņā ar tiesā 2016. gada 6. decembrī saņemto iesniegumu, atbildētājs lūdz piedzīt no prasītājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1500 *euro* apmērā par advokāta palīdzības samaksu. Atbildētāja ar lietas vešanu saistīto izdevumu apmēru apliecina lietas materiāliem pievienotā zvērinātas advokātes Ingas Narbutas izrakstītā 2016. gada 2. decembra kvīts Nr. 048132.

Ievērojot Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunktā un ceturtajā daļā noteiktos atlīdzināmo izdevumu apmēra ierobežojumus, tiesa secina, ka atbildētājam atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu un 42. pantu nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 19,87 *euro* apmērā piedzenami no prasītājas par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda 24,57 *euro*, bet prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi tikai 4,70 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums daļā par ar lietas vešanu un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu prasītājai labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92. - 97. pantu, 187. panta otro daļu, 189. - 193. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA "Obsido" (pirms procesuālo tiesību pārņemšanas – /pers. B/ *(/pers. B/)* un /pers. C/) prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA "Obsido", reģistrācijas numurs 40203110288, /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1500 *euro* (viens tūkstotis pieci simti *euro* 00 centi).

Piedzīt no SIA "Obsido", reģistrācijas numurs 40203110288, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 19,87 *euro* (deviņpadsmit *euro* 87 centi).

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami tiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane